

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 76/24

Luxembourg, 30. april 2024

Sodba Sodišča v zadevi C-178/22 | Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano

Zasebno življenje in pregon hudih kaznivih dejanj: sodnik, pristojen za dovoljenje za dostop do telefonskih evidenc za identifikacijo storilcev kaznivega dejanja, zaradi pregona katerega nacionalni zakon določa tak dostop, mora biti pooblaščen, da tak dostop omeji ali zavrne

V skladu z italijanskim zakonom je kaznivo dejanje velike tatvine del kaznivih dejanj, ki upravičujejo pridobitev telefonskih evidenc od ponudnikov elektronskih komunikacijskih storitev na podlagi predhodnega dovoljenja sodnika. Sodišče meni, da je dostop do takih evidenc mogoče odobriti le za podatke oseb, ki so osumljene vpletenosti v hudo kaznivo dejanje, in pojasnjuje, da morajo „huda kazniva dejanja“ opredeliti države članice. Vendar mora biti sodnik, pristojen za dovoljenje za ta dostop, pooblaščen, da navedeni dostop zavrne ali omeji, kadar ugotovi, da je poseg v temeljni pravici do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, ki je posledica navedenega dostopa, resen, tudi če je očitno, da zadevno kaznivo dejanje glede na prevladujoče družbene razmere v zadevni državi članici ni hudo.

Državno tožilstvo (iz Bolzana) je v okviru kazenske preiskave v zvezi z veliko tatvino dveh mobilnih telefonov pri italijanskem sodniku vložilo zahtevo za dovoljenje, da pri vseh telefonskih družbah pridobi telefonske evidenc v zvezi z ukradenima telefonoma, da bi lahko identificiralo storilce tatvin. Italijanski sodnik ima dvome glede skladnosti italijanskega zakona, na katerem temelji ta zahteva, z Direktivo Unije „o zasebnosti in elektronskih komunikacijah“¹, ker naj bi se ta zakon nanašal na pregon kaznivih dejanj, ki nimajo hudih družbenih posledic, kar naj ne bi upravičevalo resnega posega v temeljni pravici do spoštovanja zasebnega življenja in do varstva osebnih podatkov, in ker naj italijanska sodišča ne bi imela polja proste presoje glede konkretne teže zadevnega kaznivega dejanja.

Sodišče je v svoji sodbi odločilo, da je poseg v ti temeljni pravici, ki je posledica dostopa do telefonskih evidenc, mogoče opredeliti kot resen, in potrdilo, da je tak dostop mogoče odobriti le za podatke oseb, ki so osumljene vpletenosti v hudo kaznivo dejanje. Pojasnilo je, da morajo za uporabo zadevne direktive „huda kazniva dejanja“ opredeliti države članice. Kazenska zakonodaja spada v pristojnost držav članic, če Unija ne sprejema zakonodaje na tem področju.

Vendar države članice ne smejo izkriviti pojma „hudo kaznivo dejanje“ in posledično pojma „hud kriminal“ s tem, da v ta pojma vključijo kazniva dejanja, ki glede na družbene razmere v zadevni državi članici očitno niso huda, tudi če je zakonodajalec te države članice določil, da se kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj treh let. Sodišče je glede tega pojasnilo, da se prag, določen s sklicevanjem na tako kazen, s tega vidika ne zdi prenizek. Določitev praga, nad katerim zaporna kazen, s katero se kaznuje neko kaznivo dejanje, upravičuje, da se to dejanje opredeli kot hudo kaznivo dejanje, poleg tega ni nujno v nasprotju z načelom sorazmernosti.

Zlasti zaradi preverjanja neobstoja izkrivljanja pojma „hud kriminal“ je kljub temu bistveno, da kadar dostop do shranjenih podatkov zajema tveganje za resen poseg v temeljne pravice osebe, na katero se nanašajo osebni podatki, sodišče ali neodvisen upravni organ nad tem dostopom opravi predhodni nadzor.

Poleg tega mora biti sodišče ali neodvisen upravni organ, ki opravlja tak nadzor, pooblaščen, da tak dostop zavrne ali omeji, kadar ugotovi, da je poseg v temeljne pravice resen, tudi če je očitno, da zadevno kaznivo dejanje glede na prevladujoče družbene razmere v zadevni državi članici dejansko ne spada v hud kriminal. Navedeno sodišče ali navedeni organ mora imeti namreč možnost zagotoviti pravično ravnotežje med potrebami preiskave ter temeljnima pravicama do spoštovanja zasebnega življenja in do varstva osebnih podatkov.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Direktiva 2002/58/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij.